

עין משפט
גרי מצוה

כה:

חומר בקודש פרק שלישי חגיגה

מסורת הש"ס

6) דמאי פ"ו מ"ט.
7) מוספתי דמאי פ"ו.
8) פסחים ג' א' הלכות פ"ו.
9) מ"ד, ד' ג' מ"ד ט"ו: פ"ו מ"ט.
10) פסחים ג' א' מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
11) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
12) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
13) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
14) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
15) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
16) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
17) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
18) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
19) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.
20) מ"ד ט"ו: מ"ד ט"ו.

יכול לומר לו עול אהם טמין במקום פלוני. שידע נהן שהוכשרו ואני אטול חטאים במקום פלוני שידע שלא הוכשרו לדין דהד מינא הן אמרי' יש ברירה שאלו הן חלקו של זה ואלו הן חלקו של זה ולא החליף לו חבר לע"ה חלקו כעמאין בשביל חלקו של ע"ה כטורין. אצל כשי מניין אין לומר ברירה דכשמת אביהן נפל חלק לזה וחלק לזה בכל המינים וגמלא חבר זה מחליפה לו ועוד כלפני עור לא תתן מכשול (ויקרא י"ט): **שורף את הלה.** אם כן הו' יש שכן אצל אהם ומלכין וזוהי נגמלתן נגמלתן נגמלתן: **שורף את הלה.** אם כן הו' יש שכן אצל אהם ומלכין וזוהי נגמלתן נגמלתן נגמלתן: **שורף את הלה.** אם כן הו' יש שכן אצל אהם ומלכין וזוהי נגמלתן נגמלתן נגמלתן:

הכר ועם הארץ שירשו את אביהם. ופירש רש"י טעם של משנה זו מטעם ברירה דמעיקרא הוצרך הדבר שאלו תלקחו נפל אצל כשי מינים לא אמרינן הוצרך אטול מעות דלית ליה ברירה ההם והיה קשה לומדי כיון דחסה משנה אית ליה ברירה תקשי מיניה לרבי וימתן דלמחר אמין שהלקו לקוחות הן וממזיון זה לזה ביכול אלמא אין ברירה וכן צנכורות פירק יש כבד (דף מה). גבי נהני עד שלא חלקו מוקי רבא ר' מילר ורבי יהודה כרב אסי דלמחר האמין שהלקו ממלח יורשין וממלח לקוחות אלמא מהספקא להו אי יש ברירה או לא ומיהויל דהלוקק אין מן הכותים (דמאי פ"ו מ"ד) ליכא נאקשויי דשמעין מינה ברירה דהתם טעמא אחרינא איכא שמשרש דכריו כדעמא אצל ירושה דממילא הוא לא וכן צ"ל בכל מערבין (עירובין דף ז'): ושם איכא מאן דלית ליה הך סברא וכי מינא דמדרבנן מודה רבי וימתן דלית ליה ברירה ה' שמעין ליה בשליה ביה (דף ז'): ושם אין ברירה אף בעירובי תמוזין ומיהו כמה קממי משניות דמנינו דאין ברירה ובכמה מקומות פלוגתא דמאי ובפרק ככל מערבין (עירובין דף ז'): ושם דמיק דלמחי מנא דברירה לא מייתי הך משום דעדיפא ליה לאחמי מילמא דהתנא נזכר נה וגם מילמא דליירי בעירובי תמוזין דליירי נה:

מוסף רש"י

שורדיקן לעושי פסח.
המלכין כתיב הפסח על פי.
ברייקא לעושי פסח. אם אין
לו דרך להחמיר ואין בורדיקן
לאוכלי תרומה. אלא
ימתין יורקף אי ית' או יומט
עד ששנינו לא אחרינו
ואוכלי (פסחים ג' א' ז') בית
הפסח. הוא היה משרס
הר קבד. כדמין (פסחים ג' א'
פ"ו מ"ד) חזרה את
הקבד הרי זה עשה את
הפסח מלא מעוט מה
אמה. וזכר רבן שמא
מחיה ממריסא את הפסח
ויחזיקן מלוקר המעוט
כאן על ששנינו שיש
ימשיטו ועל ששנינו
ששנינו נגמל ועמלא
דיסיט היסט ופסחים ג'
ב' מ"ד ז' חזקין. וזכר
רבנן כל פרישת הקבד מה
למה כמקט טומאה (דה)
ז' שכן שנינו ששנינו
מילמא את עמלת המת
כחבורה כ' בית הפסח.
מאי מעני. מלא חזר על
מלא אהם (פ"ו מ"ד ז') אל
לשון דבר שזכר ששנינו
שם ששנינו עמלת המת
שם. מנפח אדם ביה
הפרס. מנפחו כפי וחס
יש עלם נזיל יחלו ועלם
כשעורה נדה ששנינו
ואהל אין טומאה. דהא אין
שומאל אכל עמלת אלה
רוכ בני ורוב מין (פסחים
ג' א' ז') דבר ליכא עלם
כשעורה לא למעמא אלה
נגמל ועמלא. הלכך מנפח
כדי שלא יעור רגליו זו והלכך
ז' דבלא שפיקא
מסו עמלת ה' ועמלת
לא כפי איט טמאה אהל
וכשפח נגמל רגליו אם יש
שם עלם נזיל נחל מליו
ועלם קמן נחל נפשיה
ואיט משיטו כרגליו שרובין
ז' ושקין על קר אדם יש
עלם ירחיב. ואיט נחליל
לפי חשיקין דאין עלם
כשעורה מעמא כחל על
דלימא שריה אי נגמלת
עמלת או רוב בנין או רוב
הפרס שרש. נדרסימ
נבלי בני אלם ושורבין ז'
ששנינו בני אלם נדרסימ
(ברכות כ' ב') דסימ רבס
נדרסימ הדרכה
כ' טהור. מלכין לקולא
ואחריין כל הפסחות נכחו
לפחות מכשיר. (ברכות
ט') שפי אפסר עלם
כשעורה של אהם נדרסימ
נדרסימ (שם). שרנליס
שושאלם (דה) את ששנינו
הרנליס העניקין. והכל
לעשות פסחו בידוק אם
נידע יעשור. אצל לאכילת
תרומה לא שפתיין עלם

שכר תמרים של תרומה. והאי שורף
לשון איבוד הוא: וייתנו לרגל.
שנימאל עם הארץ אינה כרגל
וימכרה: שבודקין לעושי פסח. בית
הפסח דמפרש ואילו היה הולך
לעשות פסחו וזית הפסח של שדה
שנחרט בו קבד מפסקין בודקין
נפשיה ואם יש עלם כשעורה רואהו
ושמט ממנו ועלם כשעורה אינו
מעמלא כהאל אלא כמנע ונמלא
לפיקן בודק נפשיה שלא יסיטו
כרגלו: ואין בודקין לאוכלי תרומה.
אין סומכין על דיקיה זו דכין דאין
ומן קבוע לאכילה ימתן שנעה ימין
וזה שלשי ועשוי יעטול. אצל גבי
פסח הואיל וזית הפסח דרבנן לא
העמידו דבריהם נמקוס כרת:
שנידע. כרגל זו היא נדיקתו בודק
אם נידע או לא נידע: כמקוס שיש
בו חיוב מיהא. כגון עמא האוכל
תרומה: מינו דמסימן אקדש מסימן
אסרומה. שנגלי הוא למנחם עמלא
תרומה המחזרת לו בחזקת עמלא
והקדש יקרב למנחם: בריקין
דקדש. לאחר שצורה מהן קודש
והיה שומנן לקדש אינו נאמן על
שמירמן: וכשאר כל ימות השנה.
לומר כל ימות השנה לקדש אין
חילוק בין שעת הגימות לשאר ימות
השנה: וכמלאין דתרומה כשעת
הגימות. שש"פ שלל גזרו על
תרומתן ששעת הגימות מפני הפסד
כגיס חזירים דנמלאת מפקדין
מרוכז תרומות ארץ ישאל על
הקנקנים לא האמיטם ואין הכהנים
חזרים מקבלין מהן הקנקנים עם
התרומה אצל מערין אותה לכליהן
ודכומה אמרינן לקמן אל תחמה
שהרי לגין תמאין עומאלת ששעה
ומסקין טהורים: מאי לאו מדומעוט
דפרוסה. וקמני נאמן אכדין: תוס'.
ומי איכא דימוע לקדש. טבל שלל
נתקן מדומע בתרומה אצל קדש לא
הווקקו לפרוש ממוכה שיהא העגל
מדומע בחומו. ע"כ: כמטער את

הארץ יכול לומר לו טול אתה חטין שבמקום
פלוגי ואני חטין שבמקום פלוני טול אתה יין
שבמקום פלוני ואני יין שבמקום פלוני אבל
לא יאמר לו טול אתה לח ואני יבש טול
אתה חטין ואני שעורים ותני עלה ואתו
הכר שורף הלח ומניה את היבש אמאי
יניהנה לגת הבאה בדבר שאין לו גת
ויניהנה לרגל בדבר שאינו משתמר
לרגל: ואם אמר הפרשתי לתוכה
רביעית קדש נאמן: תנן התם מורדן
בית שמאי ובית הלל שבודקין לעושי
פסח ואין בודקין לאוכלי תרומה מאי בודקין
אמר רב יהודה ז"ל אמר שמואל ז"ל מנפח אדם
בית הפרס והולך וז"ל חייא בר אבא משמיה
דעולא אמר בית הפרס שגדש טהור לעושי
פסח לא העמידו דבריהן במקום כרת
לאוכלי תרומה העמידו דבריהן במקום
מיתה איבעיא להו בדק לפסחו מהו שיאכל
בתרומתו עולא אמר בך דלפסחו מותר
לאכול בתרומתו רבה בר עולא אמר בך
לפסחו אסור לאכול בתרומתו אלא ההוא
סבא לא תפלוג עליה דעולא דתני בוותיה
ואם אמר הפרשתי לתוכה רביעית קדש
נאמן אלמא מדמיהמן אקדש מהימן נמי
אתרומה הכא נמי מדמיהמן אפסח מהימן
נמי אתרומה: יבדו יין וכדי שמן כו':
תנא אין נאמנין לא על הקנקנים ולא על
התרומה קנקנים דמאי אי קנקנים דקדש
מינו דמיהמן אקדש מהימן נמי אקנקנים אלא
קנקנים דתרומה פשיטא השתא אתרומה
לא מהימן אקנקנים מהימן: אלא בריקנים
דקדש ובשאר ימות השנה ובמלאין דתרומה
ובשעת הגימות תנן כדי יין וכדי שמן
המדומעות מאי לאו מדומעות דתרומה
אמרי רבי ר' חייא מדומעות דקדש ומי איכא
דימוע לקדש אמרי רבי ר' אלעאי בכמטער
את טבלו ליטול ממנו נסכים: יקודם לגירות
שבעים יום: אמר אביי שמע מינה דינא
הוא דעילויה אריסא אגולפי שבעים יומין מקמי מעצרתא:
מתני' מן המודיעים ולפנים נאמנין על כלי חרס מן המודיעים ולאין אין
נאמנין כיצד הקדר שהוא מוכר הקדרות בכנס לפנים מן המודיעים הוא הקדר
והן הקדרות והן הלוקחין נאמן יצא אינו נאמן: גמ' דתנא מודיעים פעמים
כלפנים פעמים כלחוץ כיצד קדר יוצא וחבר נכנס כלפנים שניהן נכנסין
או

הכר ועם הארץ שירשו את אביהם. ופירש רש"י טעם של משנה זו מטעם ברירה דמעיקרא הוצרך הדבר שאלו תלקחו נפל אצל כשי מינים לא אמרינן הוצרך אטול מעות דלית ליה ברירה ההם והיה קשה לומדי כיון דחסה משנה אית ליה ברירה תקשי מיניה לרבי וימתן דלמחר אמין שהלקו לקוחות הן וממזיון זה לזה ביכול אלמא אין ברירה וכן צנכורות פירק יש כבד (דף מה). גבי נהני עד שלא חלקו מוקי רבא ר' מילר ורבי יהודה כרב אסי דלמחר האמין שהלקו ממלח יורשין וממלח לקוחות אלמא מהספקא להו אי יש ברירה או לא ומיהויל דהלוקק אין מן הכותים (דמאי פ"ו מ"ד) ליכא נאקשויי דשמעין מינה ברירה דהתם טעמא אחרינא איכא שמשרש דכריו כדעמא אצל ירושה דממילא הוא לא וכן צ"ל בכל מערבין (עירובין דף ז'): ושם איכא מאן דלית ליה הך סברא וכי מינא דמדרבנן מודה רבי וימתן דלית ליה ברירה ה' שמעין ליה בשליה ביה (דף ז'): ושם אין ברירה אף בעירובי תמוזין ומיהו כמה קממי משניות דמנינו דאין ברירה ובכמה מקומות פלוגתא דמאי ובפרק ככל מערבין (עירובין דף ז'): ושם דמיק דלמחי מנא דברירה לא מייתי הך משום דעדיפא ליה לאחמי מילמא דהתנא נזכר נה וגם מילמא דליירי בעירובי תמוזין דליירי נה:

רבינו הגנאל

הוא דעילויה אריסא אגולפי שבעים יומין מקמי מעצרתא:
מתני' מן המודיעים ולפנים נאמנין על כלי חרס מן המודיעים ולאין אין
נאמנין כיצד הקדר שהוא מוכר הקדרות בכנס לפנים מן המודיעים הוא הקדר
והן הקדרות והן הלוקחין נאמן יצא אינו נאמן: גמ' דתנא מודיעים פעמים
כלפנים פעמים כלחוץ כיצד קדר יוצא וחבר נכנס כלפנים שניהן נכנסין
או

פסח א מהי פ"א מהל
מטער הלה ז'
טו ב ג מ"י פ"ו מהל
קדש פסח הלה מ'
טו ד ה ו מ"י פ"א
מהל מטעמי משפט
ויפוש הלה ד'
פסח ז מ"י ט"ז ט"ז ה':
מטו ז מ"י ט"ז ט"ז ה':
ג י מ"י ט"ז ט"ז ה':
ג י מ"י ט"ז ט"ז ה':

הוא דעילויה אריסא אגולפי שבעים יומין מקמי מעצרתא:
מתני' מן המודיעים ולפנים נאמנין על כלי חרס מן המודיעים ולאין אין
נאמנין כיצד הקדר שהוא מוכר הקדרות בכנס לפנים מן המודיעים הוא הקדר
והן הקדרות והן הלוקחין נאמן יצא אינו נאמן: גמ' דתנא מודיעים פעמים
כלפנים פעמים כלחוץ כיצד קדר יוצא וחבר נכנס כלפנים שניהן נכנסין
או